

то, тоа когото ты обичашь, боленъ е. И като чѣ Исусъ, рече: таа болѣсть не е на смърть, но за слава-та Божіа, за да са прослави Сынъ Божій чрѣзъ неа. И Исусъ обичаше Марда и сестра ѿ и Лазаря. И тѣй отъ какъ чѣ че е боленъ, тогава са бави два дни на това мѣсто гдѣто бѣше. Подиръ това казва на ученицы-ты: да идемъ пакъ въ Іудеа. Казватъ мѣ ученицы-ти: Равви, сега искаха Іудей-ти да та убѣжатъ съ каманіе, и пакъ ли тамъ отивашь? отговори Исусъ: не съ ли дванадесетъ часове въ день-тъ? ако ходи нѣкой денемъ, не са прѣпжнѣ, защото гдѣда виделина-та на тоа свѣтъ: ако ли ходи нѣкой ноца, прѣпжнѣ са, защото виделина-та не е въ него. Това рече, и подиръ тѣй казва имъ: Лазарь нашій пріатељъ заспа; но да идъ да го събдѣжъ. Рѣкоха мѣ ученицы-ти мѣ, Господи, ако е заспалъ, ще оздравѣе. Но Исусъ бѣ рекълъ заради смъртъ-та мѣ, а тѣ мислаха че казва за отъ сънь заспиваніе. Тогава имъ рече Исусъ ѣвно: Лазарь умрѣ. И заради васъ за да повѣрвате, радвамъ са че не бѣхъ тамъ; но да идемъ при него. И Тома, нарицаемый близнецъ, рече на съзченицы-ты: да идемъ и ный да умремъ съ него. И тѣй като доде Исусъ намѣри го че бѣше четири дена вече въ гроба. И Виданіа бѣше близъ до Іерусалимъ, колко-то петнадесать стадіи. И мнозина отъ Іудей-ты бѣха дошли при Марда и Маріа, да ги утѣшатъ за брата имъ. И Марда

цѣомъ чѣ че иде Исусъ, посрѣцна го, а Маріа сѣдаше въ кѣци. Тогава рече Марда на Исуса: Господи, ако бы былъ ты тѣка, не бы умрѣлъ братъ ми: Но и сега знай че каквото и да попросишь отъ Бога, ще ти даде Богъ. Казва ѿ Исусъ: братъ ти ще възкръсне. Казва мѣ Марда: знаа, че ще възкръсне въ възкръсеніе-то въ послѣдній день: Рече ѿ Исусъ: Азъ съмъ възкресеніе-то и животъ-тъ; който вѣрва въ мене, и да умре, ще оживѣе. И съкой който е живъ и вѣрва въ мене, до вѣка нѣма да умре. Вѣрвашь ли това? Казва мѣ: ей, Господи, азъ повѣрвахъ че ты си Христосъ Сынъ Божій, който има да доде на свѣта. И като рече това, отиде и повика скритомъ сестра си Маріа, и рече: Учитель-тъ доде, и та зове. Та цѣомъ чѣ стана скоро и отиде при него. (Исусъ не бѣ дошелъ оцѣ въ село-то, но бѣше на мѣсто-то гдѣто го посрѣцна Марда). И Іудей-ти, които бѣха съ неа въ кѣци и ѣхъ утѣшаваха, като видѣха че Маріа стана скоро и излѣзе, отидоха слѣдъ неа, защото дѣмаха: отива на гроба да плаче тамъ. И като доде Маріа тамъ гдѣто бѣше Исусъ, та го видѣ, падна на нозѣ-ты мѣ, и казваше мѣ: Господи, ако бѣше былъ ты тѣка, нѣмаше да умре братъ ми. Исусъ като ѣхъ видѣ че плаче, и тѣзи цѣо бѣха съ неа Іудей че плачѣтъ, растѣжи са дѣхомъ, и са смѣти; и рече: гдѣ го положихте? казватъ мѣ: Господи, ела и виждь. Прослази са Исусъ. И дѣмаха

Іудей-ти

